

Emne: 9.

Fylke: Aust-Agder

Emne: Låne

Herad: Birkebeles

Oppskr. av: Andrenskopier
NEG.

Gard: Svaland.

Himmelsmann: Thorvald Svaland, f. 1872 på
Svaland og bonde dr.

A.

1. T.S. låne arveist til ca. 1930. Det var
låne på Svaland under siste krigen, men
ikke mye.

2. Det er i hvallem den låne var det mest,
men det var låne litt over slatten også.
Det var mest bare spelare den tok. Den
brakte også litt bjørkelåne til Svalene.
Frankende den tok litt ravn også, men
ikke os og ask.

Arbeidet heter ~~lånning~~ låning

3. Spelarene brukte den av med hvalde, og
den hadde ikke noen på hvalde for å låne
den. - Den hogg tre og greiner med iho.

Til å bruke hvalde låne med hadde den
sagd og inn reisning som T.S. kaller låne-
kliv - den hadde ut enna navn som
man ikke bruker.

Den har ikke noen reisning, til å låne med
bristene med.

Spelarene r ubjent.

4. Den tar låne av tre som blir hogg med
og av rotfaste tre.

Noen av de rotfaste tre, men ikke bjørk,
vot hylle.

Det står kjellingstrer eller stier av
asp og aln rundt om i skogen, men det
går fram av det som T.S. forteller at de

ikkje har spela noko verleg, for stor rolle
for laivvinga.

Trea mår vere heller gamle for dei
kyllr dei.

J. J. vit ikkje kor ofte ein kan kyllr
dei.

Det heiter å kyllr. Å styve er å hogge
ned ved rota.

Rispeleiv utjeint.

Når vi gjædde, vart det sagt oss at vi
ikkje måtte gjera noko med ein kyllings-
stue - ei alne - stue stod ved eit bålhest
(stod av krøtera kvitte). Men det kom
handhende av at den stod i bytet.

Kyllingsstue av opp hadde ikkje serleg
verdi iallfall.

5. Laivkjerne utjeint.

Bjorkelaivet - hakkelaivet - tok dei
heim laivst og tørka det på volven. I skan
Ospelaivet kjerwa dei, | lva vart det lagt
men laivhise + utjeint. | på botnen.

Laivkjerna tørka dei noe ute og noe
inne i lva. Dei sette laivkjerna på
ende i sola. Det var ingen særskilt
stad i lva der dei tørka laivst, men
mest på trevet over fjøet. Ospelaiv
som dei tok i skogen var skan slakta,
sette dei inn i skanlva. Der stod det til
dei kom for å slå; da var det turt.

Dei var svært redda for å få regn i
laivst - da vart det skjeint.

Turking på skan og i skake utjeint.

Dei tok aldri laiv i dogg.

Ynggen var rekne måte for laiv, og heller
ikkje lage

Hesjing av askeleiv utjeint.

Kjerwa vart bindne med heemel av bjork

Surtlauv ukjent.

6. Kjerrene med ritt lauv blir berne eller
køyrde heim for å turkast. Lauvet i
Mauloa vert kjøpt heim på vinsefve
saman med lögjet.

Følgj regj om stostiken på lauvbyrdere
Lauvdingvad ukjent.

7. Rein tok lauv både i innmarka og
skauen.

Det var mange folk som hogg og kverim-
folka som braut. Det var helst kverim-
folka som hakka også.

8. Lauvet lå i lva.

Kyrne og hesten fekk ospelauvet, saiene
fekk kjøskelauvet.

Det er vanskeleg å seia kor mykje
lauv saiene fekk. Kyrne og hesten
fekk eit kjeru om gongen, men dei
fekk ikkje lauv dagstøtt. Dei fekk
kjeruet mest på lagor og aldri om
kvelden. T. S. meinte at det måtte vera
sers gale; dei ville dyra verta liggande på
kvisten.

9. Ospelauvet var svært godt - det var sær-
deles til hesten. Dyra vart friske av det,
og det var eit middel mot skjolt hos
hesten.

10. Ukjent.

11-15. Ukjent.

B.

1-9. Ukjent.